

Kuba: Škandalózne odhalenie prepojenia medzi americkými agentúrami a rozsiahlou dezinformačnou kampaňou na vznik kubánskych nepokojov. Dôkazy, že milióny dolárov na Kubu posielali americké agentúry. Za rozklad socializmu nesie zodpovednosť aj samotná rodina Castrovcov

- CZ24 News | 15. července 2021

KUBA: IT špecialista odhalil prepojenia medzi americkými agentúrami a rozsiahlou dezinformačnou kampaňou na vznik kubánskych nepokojov. Investície do rozvoja od americkej agentúry USAID boli však posielané na Kubu už v období rokov 1996 až 2020, čiže hlavne za vlády Fidela Castra a Raula Castra

Na západ od Kuby na polostrove Yucatan, v pobrežnom mexickom štáte Quintana Roo majú turisti možnosť vidieť zvýšenú aktivitu mexických vojsk, takmer úplne všade. Ťažkoodenci ozbrojení až po zuby s mexickou trikolórou a zlatým orlom v logu kontrolujú západné pobrežie Atlantického oceánu, v ktorom leží aj ostrov Cuba, so zvýšenou frekvenciou. Mexická národná garda (Guardia Nacional), ktorá iba nedávno prebrala v Mexiku kompetencie, prezidentom ALMO-m rozpustenej Federálnej polície (Policía Federal) zvýšila počty ozbrojencov v hliadkach a dôkladne kontrolujú všetky morské uzly, vrátane ferry - prístavov spájajúcich ostrovy s pobrežím. Mexický mariňáci (SEMAR) kontrolujú

morské trasy a ich lode je možné vidieť z pobrežia kdekoľvek na mori, ktoré oddeľuje Kubu od Mexika.

V Mexiku žije množstvo kubánskych expatriotov, ktorí z rôznych príčin emigrovali, nemôžu sa legálne vrátiť na Kubu a cítia zášť voči socialistickému režimu na Kube. Existuje teda značné riziko, že by mohli existovať snahy, prepašovať zbrane z Mexika na Kubu a spustiť tak masívnu kontrarevolúciu. To však ani zďaleka nie je to, čoho by sa mexická armáda obávala najviac.

Včera, 12. júla 2021 bol zverejnený na Twitteri zaujímavý status od Juliána Maciása Tovarú, svetového aktivistu proti digitálnym dezinformáciám. Je špecialistom na sociálne siete a jeho aktivistickou činnosťou je okrem iného, aj detekovanie súvislostí medzi sociálnymi sieťami a dezinformáciami. Jeho závery v prípade Kuby sú šokujúce.

Tovara, za pomoci sledovania hashtagov detekoval významné manipulácie na sociálnych sieťach, vedúce k radikalizácii kubánskeho obyvateľstva. A nielen Kubánskeho. Za pomoci robotov zdieľané správy, zamerané na ovplyvňovanie myslenia ľudí – názorovosti obyvateľstva súvisiacej s Kubou, boli šírené po celom svete. Zabezpečovali „správne“ budúce reakcie internetového sveta na pripravované udalosti na Kube. Na svojom Twitter účte Tovarú napísal: „Čo sa deje na Kube? Analyzoval som viac ako dva milióny tweetov pomocou hashtagu #SOSCuba, cez ktorý niekto začal žiadať o humanitárnu pomoc za pomoci umelcov a tisícov novovytvorených, robotických účtov pre boj s COVID-om, čo skončilo mobilizáciou v uliciach.“

Aby sme si upresnili, o čo presne ide: Tovarú zistil, že za pomoci robotov niekto zneužil tisíce, pravdepodobne fejkových účtov, cez ktoré následne rozposielali roboti správy. Len z Twitteru odišli desaťtisíce správ o Kube, rýchlosťou päť retweetov za sekundu.

Niektoré správy informovali o tom, že na Kube majú kolaps zdravotného systému spôsobený pandémiou, iné zase hovorili o tom, že na Kube zomierajú ľudia na Covid-19 v neprimeranom počte. Ďalšie zase vyzývali na pomoc Kubáncom a spájali to s humanitárnou krízou na Kube.

Tovarove závery sú také, že niekto vytvoril rozsiahlu dezinformačnú kampaň, ktorá mala na konci jeden a ten istý cieľ: vytvoriť za pomoci sociálnych sietí globálny dojem, že na Kube sa dejú neobvyklé veci a niečo závažné nie je v poriadku. S najväčšou pravdepodobnosťou mala dezinformačná kampaň pripraviť svetovú scénu na to, že na Kube vznikne neobvyklý problém.

Zarážajúce je, že keď sa pozriete na Tovarove zistenia podrobne, tak zistíte, že takmer všetky správy pochádzajú z novovytvorených účtov. Ich vek je maximálne jeden rok. **Viac ako 1,500 účtov na sociálnych sieťach, ktoré sa zúčastnili na dezinformačnej kampani s hashtagom #SOSCuba, bolo vytvorených práve od 10. do 11. júla 2021** – v čase, kedy začali masívne kolovať na sieti aj informácie o začínajúcich protestoch na Kube.

Tieto fakty v súvislosti s dianím na Kube potvrdzujú, že udalosti na Kube boli pripravované a podporené obrovským množstvom dezinformačných správ s presným zacielením, rozposielaných po celom svete vrátane samotnej Kuby.

Dezinformačná kampaň musela jednoznačne dopomôcť k tomu, že jednoduchí ľudia na Kube vyšli do ulíc a mali pritom podporu okolitého sveta – hlavne niekoľko miliónovej latinskoamerickej komunity žijúcej v USA. Rozhodnutie kubánskej vlády, vypnúť v krajine internet, bolo teda správnym rozhodnutím.

Od prvého momentu bolo Tovarovi jasné, že takúto rozsiahlu dezinformačnú kampan musel niekto zaplatiť. Rádovo sa ceny za takéto rozsiahle kampane musia počítať v miliónoch dolárov. Tovara si všimol, že tvrdenia o tom, že udalosti na Kube boli pripravené v niektorej z vládnych agentúr v Spojených štátoch zverejňovala počas víkendu aj kubánska vláda. Práve tieto vyhlásenia ho doviedli k rozhodnutiu začať rozsiahle šetrenia na sieťach.

Začal od piky – od prvého statusu, ktorý niesol v texte hashtag SOS Cuba a zistil, že ho zverejnil niekto pod menom Agustín Antonetti z Argentíny a že tento istý účet bol v minulosti zapojený aj do rozsiahlych dezinformačných kampaní na sociálnych sieťach proti ľavicovým politikom v Latinskej Amerike. Konkrétne proti Bolivijskemu ľavicovému predákovi Evovi Moralesovi, zosadenému americkým vplyvom vo vlastnej krajine v súvislosti s lítiovými ložiskami. Tiež bol zapojený do dezinformačnej kampane proti súčasnému mexickému prezidentovi AMLO-vi, v súvislosti s jeho ľavicovou politikou, ktorú v Mexiku šíri.

Tovara si všimol, že na účte Antonettiho bolo niekoľkokrát spropagovaná aj argentínska nezisková organizácia Fundación Libertad. Urobil preto ďalší stupeň analytického šetrenia verejne dostupných informácií a zistil, že táto organizácia je súčasťou obrovskej siete neziskových organizácií po celom svete, hlavne však v Latinskej Amerike. Stred – centrum siete sa spája v tom istom bode, v uzle, v ktorom sa všetky nitky siete stretávajú. Tým uzlom je spolupráca s americkou neziskovou organizáciou The Heritage Foundation.

V preklade znamená slovné spojenie The Heritage – dedičstvo. Kubánske televízie vysielali včera s Juliánom Tovarom rozhovor naživo, kde Tovara podrobne opísal manipulácie na sieťach a niekoľko krát v rozhovore padlo aj meno organizácie The Heritage Foundation. Je to nadácia, ktorá je trvalo umiestnená na prvom mieste na svete vo vplyve na verejné politiky štátov. Zastrešuje po celom svete viac, ako osemtisíc think tankov, pričom ich hlavným zameraním, je podľa nich budovanie Ameriky, v ktorej prekvitá sloboda. Hlavného financovateľa tohto svetového manipulačného gigantu, cez ktorý tečú miliardy dolárov amerických daňových poplatníkov, nemusíte hľadať. The Heritage Foundation ho propaguje všade, kde sa pozriete. Je ním americká vládna Agentúra na podporu svetového vývoja USAID. (United States Agency for International Development).

Prezrel som preto zmluvy a výzvy americkej vládnej agentúry USAID. Dokumentov o spolupráci a finančnom prepojení týchto dvoch organizácií na projektoch a rôznych akciách, existuje veľa a nemá zmysel ich v kontexte témy konkretizovať. O spolupráci na Kube, však ani čiarka.

Tá schéma prepojenia USAID-u a The Heritage Foundation pri financovaní dezinformačných kampaní na Kube nie je teda prvoplánová a preto nie je medzi nimi priame finančné prepojenie. Ani nemôže. Americkí daňoví poplatníci by asi neboli moc radi, keby zistili, že ich peniaze, vládne agentúry darujú americkému tretiemu sektoru na financovanie štátnych prevratov po svete. Na druhej strane, existuje množstvo priamych dokumentov na stránkach USAID-u a jej pridružených organizácií, ktoré dokazujú, že peniaze na ovplyvňovanie diania na Kube vynakladá USAID obrovské finančné čiastky. A všetky tieto projekty nesú „honosné mená“. Napr: „[Podpora miestnej civilnej spoločnosti a ľudských práv na Kube](#)„.

Mimochodom, táto výzva za dva milióny amerických dolárov, bola vyhlásená 30. júna 2021 a uzavretá bude práve dnes, 14. júla 2021. Náhoda, že zmluva za dva milióny dolárov určených na ovplyvňovanie spoločnosti na Kube sa rieši práve v čase, kedy sa na Kube deje kontrarevolúcia. Okrem toho: USA už celé desaťročia pravidelne obnovuje sankcie na Kubu. Na druhej strane však financuje podporu kubánskeho obyvateľstva. Dáva to logiku?

Tavarova rovnica má teda svoje neznáme – chýba aj priame pojítko medzi rozprávkovými peniazmi pre organizátorov dezinformačných kampaní spojených s prebratím kontroly nad verejnou mienkou Kubáncov od USAID-u a The Heritage Foundation. Peniaze na dezinformačnú kampaň na Kube mohli však ísť cez iné projekty, ktoré spolu USAID-u (prípadne jej dcéra NED – National Endowment for Democracy) a The Heritage Foundation robia alebo robili. Neziskovka je so svojimi aktivitami prítomná na Kube dlhodobo. Dokonca fyzicky, lebo včera, v čase, kedy už bola Kuba odstrihnutá od okolitého sveta a (nefungovalo tam žiadne medzinárodné spojenie ani internet), boli to práve informátori Heritage Foundation, kto posielal [správy z Kuby](#) o tom, čo sa tam deje. Satelitné telefóny američanov prítomných na Kube teda evidentne stále fungujú.

V kontexte udalostí na Kube a súčasnou americkou politikou treba napísať pár zásadných informácií: The Heritage Foundation je čisto republikánska záležitosť. Je to v USA verejne známa informácia, s ktorou sa Republikáni chvastajú všade, kde im to nejakým spôsobom pomôže, sa viac zviditeľniť.

Niet sa teda čomu moc čudovať, keď táto nadácia ovplyvňovala manipulácie na Kube. Medzi pádom socializmu na Kube a Republikánskou mocou v USA existujú totiž [priame súvislosti](#). V krátkosti ich popíšem: Na to, aby ste vyhrali v USA prezidentské voľby, potrebujete spolu 270 hlasov elektorov. Florida, spolu s Kaliforniou, New Yorkom a Texasom sú štyri americké štáty, ktoré sú v amerických voľbách nesmierne dôležité, pretože tieto štyri štáty majú dohromady 151 hlasov elektorov. Každý, kto chce vyhrať celé voľby, sa musí snažiť v týchto štátoch vyhrať. História volieb USA hovorí, že bez týchto štyroch štátov sa prezidentské voľby v USA nevyhrávajú. A o výhre v jednej z nich – na Floride, ktorá sama má 29 hlasov elektorov, rozhoduje kubánska komunita, ktorá bola voličský – tradične naklonená Republikánom. Zmeniť by to mohla jediná vec.

Silná pozícia kubánskej komunity v Spojených štátoch je pomerne známa. Ten, kto charakter Kubáncov, odvrhnutých pred rokmi socialistickým režimom za emigráciu, žijúcich celé roky v USA dobre pozná vie, že si prajú pád kubánskeho socializmu. Sú to obvykle pomerne šikovní ľudia a všetci doslova bažia za tým, aby sa raz víťazoslávne vrátili na Kubu a stali sa akými novými správcami Kuby. Samozrejme, keď sa raz podarí americkej vláde Kubu „dobyť“.

Kuba bude so svojimi turistickými tradíciami pre Američanov novým zlatým vajíčkom, americkí investori si budú Kubu po „dobyťí“, doslova porcovať na kúsky ako vojnovú korisť a Kubánci žijúci v USA, chcú nad tým získať značný vplyv. Radi sa teda spoja aj s „čertom diablom“, aby sa im to podarilo. Ak sa však Kubu podarí „dobyť“ Bidenovi, tak by voličsky Floridu, s predpokladom takmer rovnajúcim sa istote nadišlo dostať do portfólia Demokratov a Republikáni by prišli o významný štát. Bolo by teda viac ako logické, keby USAID pod správou Bidenovej administratívy, neprideľoval peniaze na manipulácie s Kubánskym obyvateľstvom republikánskej organizácii The Heritage Foundation, ale úplne iným organizáciám, ktoré sú pod priamym vplyvom Demokratov.

Rozklad socializmu na Kube bol riadený hlavne zvnútra

O amerických „investíciách“ na Kube informovala pred časom aj Americká univerzita vo Washingtone (American University Washington D.C.). Zverejnila akýsi [rozsiahly zoznam](#) amerických aktivít, ktoré vykonávajú americké neziskové organizácie za peniaze od amerických vládnych agentúr. Niektoré [akcie, s konkrétnymi sumami](#) zverejnila aj odnož americkej USAID – organizácia NED (National Endowment for Democracy).

V máji 2021, zverejnilo informácie o finančných tokoch z amerických vládnych agentúr na Kubu aj kubánske štátne médium [Granma](#), ktoré je hlavným médiom ústredného výboru Komunistickej strany Kuby.

Informácie boli pomerne škandalózne: v minulosti, presnejšie počas obdobia rokov 1996 až 2015 posielala agentúra USAID na podnet amerického ministerstva diplomacie na Kubu 304-miliónov amerických dolárov a v období rokov 2016 až 2020 ďalších [67-miliónov dolárov](#). Všetky investície boli zamerané na projekty „zmien demokratického typu“. Bola to teda hlavne rodina Castrovcov, kto celé štvrtstoročie tolerovala, že USA investovalo peniaze do „demokratických“ zmien na Kube. Zastavil to až prezident Miguel Díaz-Canel.

Dcéra Raula Castra, Mariela Castro Espín, je už po mnoho rokov [hlavnou tvárou dúhových pochodov](#) gayov a lesbičiek. Stala sa z toho akási nová kubánska tradícia, ktorú na Kube zaviedli práve rodina Castrových. Chcem tým povedať hlavne jedno: Castrovi boli a stále sú najvplyvnejšia kubánska rodina. Keď sa castrovci rozhodli, že Kuba bude dúhová, tak sa stala dúhovou a Kubánci to akceptujú. Castrova rodina je totiž symbolom takmer neobmedzenej moci. Znamená to bezpochyby aj to, že keby castrovci naozaj chceli, tak Raul Castro by vládol na Kube do konca života a Kubánci by to rešpektovali. Zásadná otázka teda znie, prečo nechceli, keďže Raul, po Fidelovej smrti z čelnej pozície štátu odstúpil sám.

Jedno z pravidiel manipulačnej geniality hovorí, že geniálne manipulácie sú obvykle založené na principiálnej jednoduchosti. Na Kube to platí dvojnásobne.

Každý súdny človek vie, že socializmus, ako symbol rodiny Castrových na Kube mal svoj začiatok a musí mať raz aj svoj koniec. Socializmus v zastaralej podobe akej bol na Kube nemôže existovať večne. Moderný svet, ako máme možnosť vidieť, je dnes riadený cez internet a sociálne siete, a kubánsky režim, je zabudnutý kdesi v minulom storočí. A uvedomuje si to bezpochyby aj rodina Castrových – hlavne po smrti Fidela Castra, ktorý bol kedysi symbolom Kubánskej revolúcie – ich moci, ktorá však po Fidelovej smrti výrazne klesla.

Kubánska revolúcia má jednoducho svoj vývoj, a dnes, keď rodina Castrových nechcela zažiť, v tejto bezbrehej americkej hybridnej vojne o Kubu porážku, museli nájsť niekoho, kto po nich funkciu mocnára prevezme a za vlády koho bude socialistická Kuba porazená, pretože castrovci, ako symbol revolúcie to rozhodne byť nemohli. Spôsobilo by to zbytočné problémy, pretože Kubánci pod vedením castrovcov by bojovali za kubánsky socializmus oveľa intenzívnejšie. A našli ho.

Nástrojom na castrovcami riadeného pádu kubánskeho socializmu sa má stať súčasný prezident Miguel Díaz-Canel. Pomerne mladý človek, stále plný ideálov, ako Kubu zmení. Kubánska hra má však dopredu určený výsledok.

Castrovci, ktorí sami boli viac, ako štvrtstoročie financovaní americkou agentúrou, zodpovednou vo svete za zmenu mnoho režimov a vlád, dnes teda pomocnú ruku prezidentovi Miguelovi Díaz-Canelovi určite nepodajú. Naopak, budú sa mlčky prizerať, ako Američania, socialistickú Kubu, konečne po tolkých rokoch „dobyjú“ a prevezmú nad ňou opätovne kontrolu, pričom oni sami (castrovci) si svoj „žvanec“ z novodobej, už „demokratickej“ Cuby odtrhnú. Je to zároveň jediný spôsob, ako môže rodina Castrových na Kube prežiť aj toto storočie, relatívne bez závažnejších strát svojich spoločenských pozícií a bude sa môcť tešiť so svojej, ďalšej, vyhratej revolúcie na Kube.